

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 6ης Ιουνίου 2019*

«Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως του δικαιούχου – Εικονιστικό σήμα που αναπαριστά σταυρό στο πλαϊνό μέρος αθλητικού υποδήματος – Απόρριψη της αιτήσεως εκπτώσεως του δικαιούχου»

Στην υπόθεση C-223/18 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 27 Μαρτίου 2018,

Deichmann SE, με έδρα το Έσσεν (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από την C. Onken, Rechtsanwältin,
αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

το **Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**, εκπροσωπούμενο από τον D. Gája,

καθού πρωτοδίκως,

η **Munich SL**, με έδρα την Capellades (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους J. Güell Serra και M. del Mar Guix Vilanova, abogados,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Toader, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas και M. Safjan (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: E. Tanchev

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Deichmann SE ζητεί να αναιρεθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 17ης Ιανουαρίου 2018, Deichmann κατά EUIPO – Munich (Αναπαράσταση σταυρού στο πλαϊνό μέρος αθλητικού υποδήματος) (T-68/16, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2018:7), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της για την ακύρωση της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 4ης Δεκεμβρίου 2015 (υπόθεση R 2345/2014-4), σχετικά με διαδικασία εκπτώσεως μεταξύ της Deichmann και της Munich SL (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το [σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης] (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2424 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 341, σ. 21), ο οποίος ετέθη σε ισχύ στις 23 Μαρτίου 2016. Ο κανονισμός 207/2009, όπως τροποποιήθηκε, καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε, από 1ης Οκτωβρίου 2017, από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1). Ωστόσο, δεδομένης της ημερομηνίας καταθέσεως της αιτήσεως για την κήρυξη εκπτώσεως του δικαιούχου, ήτοι της 26ης Ιανουαρίου 2011, η οποία είναι καθοριστική για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δικαίου, η παρούσα διαφορά διέπεται από τις διατάξεις του κανονισμού 207/2009.

- 3 Το άρθρο 15 του κανονισμού 207/2009, που φέρει τον τίτλο «Χρήση του [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης]», προβλέπει, στην παράγραφο 1, στοιχείο α', τα εξής:

«Εάν, εντός προθεσμίας πέντε ετών από την καταχώριση, ο δικαιούχος δεν έχει κάνει ουσιαστική χρήση του [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης] μέσα στην [Ένωση] για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες αυτό έχει καταχωρισθεί, ή εάν έχει αναστείλει τη χρήση του επί μια συνεχή πενταετία, το [σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης] υπόκειται στις κυρώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, εκτός εάν υπάρχει εύλογος αιτία για τη μη χρήση.

Κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου, ως χρήση θεωρείται επίσης:

- α) η χρήση του [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης] υπό μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία όμως δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος στην καταχωρισμένη του μορφή».
- 4 Το άρθρο 51 του κανονισμού αυτού, που φέρει τον τίτλο «Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου», ορίζει στην παράγραφο 1, στοιχείο α':

«Ο δικαιούχος του [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης] κηρύσσεται έκπτωτος των δικαιωμάτων του, μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο Γραφείο ή μετά από ανταγωγή στα πλαίσια αγωγής για παραποίηση/απομίμηση:

- α) εάν, επί διάστημα πέντε συνεχών ετών, δεν έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος στην [Ένωση] για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωρισθεί και δεν υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση· κανείς δεν μπορεί ωστόσο να επικαλεστεί την έκπτωση του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του, εάν, κατά το διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της λήξης αυτής της περιόδου και της υποβολής της αίτησης ή της άσκησης ανταγωγής, υπήρξε έναρξη ή επανάλληψη της ουσιαστικής χρήσης του σήματος· πάντως, η έναρξη ή επανάλληψη της χρήσης, εντός προθεσμίας τριών μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης ή την άσκηση ανταγωγής, η οποία δεν αρχίζει να

προσμετράται πριν από τη συμπλήρωση της συνεχούς πενταετίας μη χρήσης, δεν λαμβάνεται υπόψη, αν οι προπαρασκευαστικές ενέργειες για την έναρξη ή την επανάληψη της χρήσης συνέβησαν μόνον αφού έλαβε γνώση ο δικαιούχος ότι θα μπορούσε να υποβληθεί η αίτηση ή να ασκηθεί η ανταγωγή».

- 5 Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/1431 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2017, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού 207/2009 (ΕΕ 2017, L 205, σ. 39), ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο του 38, άρχισε να εφαρμόζεται το πρώτον από την 1η Οκτωβρίου 2017, ήτοι μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, προβλέπει στο άρθρο του 3, με τίτλο «Αναπαράσταση του σήματος», τα εξής:

«1. Το σήμα αναπαρίσταται σε οποιαδήποτε κατάλληλη μορφή με τη χρήση ευρέως διαθέσιμης τεχνολογίας, εφόσον είναι δυνατή η αναπαράστασή του στο μητρώο κατά τρόπο σαφή, ακριβή, αυτοτελή, ευπρόσιτο, κατανοητό, διαρκή και αντικειμενικό, που επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές και στο κοινό να προσδιορίζουν με σαφήνεια και ακρίβεια το αντικείμενο της προστασίας που παρέχεται στον δικαιούχο του.

2. Η αναπαράσταση του σήματος καθορίζει το αντικείμενο της καταχώρισης. Στις περιπτώσεις που η αναπαράσταση συνοδεύεται από περιγραφή σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχεία δ), ε), στ) σημείο ii), η) ή την παράγραφο 4, η εν λόγω περιγραφή συνάδει με την αναπαράσταση και δεν διευρύνει το πεδίο της.

3. Στις περιπτώσεις που η αίτηση αφορά οποιοδήποτε είδος σήματος από τα αναφερόμενα στα στοιχεία α) έως ι), περιέχει σχετική ένδειξη. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2, το είδος του σήματος και η αναπαράστασή του συνάδουν μεταξύ τους ως εξής:

- α) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται αποκλειστικά από λέξεις ή γράμματα, αριθμούς, άλλους κανονικούς τυπογραφικούς χαρακτήρες ή συνδυασμό των παραπάνω (λεκτικό σήμα), το σήμα αναπαρίσταται μέσω της υποβολής απεικόνισης του σήματος με τυποποιημένη γραμματοσειρά και διάταξη, χωρίς κάποιο γραφιστικό χαρακτηριστικό ή χρώμα·
- β) σε περίπτωση σήματος όπου χρησιμοποιούνται μη τυποποιημένοι χαρακτήρες, τρόπος απεικόνισης ή διάταξη, ή κάποιο γραφιστικό χαρακτηριστικό ή χρώμα (εικονιστικό σήμα), συμπεριλαμβανομένων των σημάτων που συνίστανται αποκλειστικά από εικονιστικά στοιχεία ή από συνδυασμό λεκτικών και εικονιστικών στοιχείων, το σήμα αναπαρίσταται μέσω της υποβολής απεικόνισης του σήματος στην οποία παρουσιάζονται όλα τα στοιχεία του και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, τα χρώματά του·
- γ) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται από, ή εκτείνεται σε, τρισδιάστατο σχήμα, περιλαμβανομένων των περιεκτών, της συσκευασίας και του προϊόντος αυτού καθαυτού ή της όψης τους (σήμα τρισδιάστατου σχήματος), το σήμα αναπαρίσταται μέσω της υποβολής είτε γραφικής απεικόνισης του σχήματος, μεταξύ άλλων μέσω εικόνων που έχουν παραχθεί από υπολογιστή, είτε φωτογραφικής απεικόνισης. Η γραφική ή φωτογραφική απεικόνιση μπορεί να περιέχει διάφορες προοπτικές· Όταν η αναπαράσταση δεν υποβάλλεται ηλεκτρονικά, μπορεί να περιέχει έως έξι διαφορετικές προοπτικές·
- δ) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται από τον συγκεκριμένο τρόπο τοποθέτησης ή επίθεσης του σήματος στο προϊόν (σήμα θέσης), το σήμα αναπαρίσταται μέσω της υποβολής απεικόνισης με την οποία προσδιορίζονται καταλλήλως η θέση του σήματος και το μέγεθος ή η αναλογία του προς τα σχετικά προϊόντα. Τα στοιχεία που δεν αποτελούν μέρος του αντικειμένου της καταχώρισης διαφοροποιούνται οπτικά, κατά προτίμηση με διακεκομμένες ή διάστικτες γραμμές. Η αναπαράσταση μπορεί να συνοδεύεται από αναλυτική περιγραφή του τρόπου επίθεσης του σήματος στα προϊόντα·

- ε) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται αποκλειστικά από ένα σύνολο στοιχείων τα οποία επαναλαμβάνονται κατά τακτό τρόπο (σήμα μοτίβου), το σήμα αναπαρίσταται μέσω της υποβολής απεικόνισης στην οποία παρουσιάζεται το επαναλαμβανόμενο μοτίβο. Η αναπαράσταση μπορεί να συνοδεύεται από αναλυτική περιγραφή του τακτού τρόπου με τον οποίο επαναλαμβάνονται τα στοιχεία του·
- στ) σε περίπτωση σήματος συνιστάμενου σε χρώμα,
- i) όταν το σήμα συνίσταται αποκλειστικά σε μεμονωμένο χρώμα χωρίς περιγράμματα, το σήμα αναπαρίσταται μέσω της υποβολής απεικόνισης του χρώματος και μνείας του εν λόγω χρώματος μέσω παραπομπής σε γενικά αναγνωρισμένο χρωματικό κωδικό·
 - ii) όταν το σήμα συνίσταται αποκλειστικά από συνδυασμό χρωμάτων χωρίς περιγράμματα, το σήμα αναπαρίσταται μέσω της υποβολής απεικόνισης που παρουσιάζει τη συστηματική διάταξη του συνδυασμού χρωμάτων κατά ομοιόμορφο και προκαθορισμένο τρόπο, και μνείας των εν λόγω χρωμάτων μέσω παραπομπής σε γενικά αναγνωρισμένο χρωματικό κωδικό. Μπορεί επίσης να παρέχεται αναλυτική περιγραφή της συστηματικής διάταξης των χρωμάτων·
- ζ) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται αποκλειστικά σε έναν ήχο ή συνδυασμό ήχων (ηχητικό σήμα), το σήμα αναπαρίσταται μέσω της υποβολής αρχείου ήχου στο οποίο αναπαράγεται ο ήχος ή μέσω της ακριβούς αναπαράστασης του ήχου με μουσική σημειογραφία·
- η) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται από, ή εκτείνεται σε, μια κίνηση ή μεταβολή της θέσης των στοιχείων του σήματος (σήμα κίνησης), το σήμα αναπαρίσταται μέσω της υποβολής αρχείου βίντεο ή μέσω σειράς διαδοχικών σταθερών εικόνων που αναπαριστούν την κίνηση ή τη μεταβολή της θέσης. Σε περίπτωση χρήσης σταθερών εικόνων, αυτές μπορεί να είναι αριθμημένες ή να συνοδεύονται από επεξηγηματική περιγραφή της σεκάνς·
- θ) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται από, ή εκτείνεται σε, συνδυασμό εικόνας και ήχου (πολυμεσικό σήμα), το σήμα αναπαρίσταται μέσω της υποβολής οπτικοακουστικού αρχείου το οποίο περιέχει τον συνδυασμό εικόνας και ήχου·
- ι) σε περίπτωση σήματος που συνίσταται από στοιχεία με ολογραφικά χαρακτηριστικά (ολογραφικό σήμα), το σήμα αναπαρίσταται μέσω της υποβολής αρχείου βίντεο ή γραφικής ή φωτογραφικής απεικόνισης που περιέχει τις προοπτικές που απαιτούνται για τον επαρκή προσδιορισμό του ολογραφικού εφέ στην ολότητά του.
4. Όταν το σήμα δεν ανήκει στα είδη που παρατίθενται στην παράγραφο 3, η αναπαράστασή του συμμορφώνεται προς τα πρότυπα που ορίζονται στην παράγραφο 1 και μπορεί να συνοδεύεται από περιγραφή.
5. Όταν η αναπαράσταση υποβάλλεται ηλεκτρονικά, ο εκτελεστικός διευθυντής του Γραφείου καθορίζει τον μορφότυπο και το μέγεθος του ηλεκτρονικού αρχείου, καθώς και κάθε άλλη σχετική τεχνική προδιαγραφή.
6. Όταν η παράσταση δεν υποβάλλεται ηλεκτρονικά, το σήμα αναπαρίσταται σε ένα φύλλο χαρτιού, χωριστό από εκείνο του κειμένου της αίτησης. Το φύλλο επί του οποίου αναπαρίσταται το σήμα περιλαμβάνει όλες τις συναφείς προοπτικές ή εικόνες και δεν υπερβαίνει τις διαστάσεις DIN A4 (29,7 cm ύψος X 21 cm πλάτος). Τηρείται περιθώριο τουλάχιστον 2,5 cm περιμετρικά της σελίδας.
7. Ο ορθός προσανατολισμός του σήματος υποδεικνύεται με τη λέξη “άνω” σε κάθε αναπαράσταση, εφόσον βεβαίως δεν είναι προφανής.

8. Η ποιότητα της απεικόνισης είναι τέτοια που επιτρέπει:

α) τη σμίκρυνση σε διαστάσεις που δεν υπολείπονται των 8 cm σε πλάτος και των 8 cm σε ύψος·
ή

β) τη μεγέθυνση σε διαστάσεις που δεν υπερβαίνουν τα 8 cm πλάτος και τα 8 cm ύψος.

9. Η προσκόμιση δείγματος δεν συνιστά δέουσα αναπαράσταση σήματος.»

Το ιστορικό της διαφοράς και η προσβαλλόμενη απόφαση

- 6 Το ιστορικό της διαφοράς, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 1 έως 14 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, μπορεί να συνοψισθεί ως εξής.
- 7 Στις 6 Νοεμβρίου 2002, η παρεμβαίνουσα, Munich, υπέβαλε στο EUIPO αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του κανονισμού 207/2009.
- 8 Το εικονιστικό σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (στο εξής: επίμαχο σήμα) είχε την εξής μορφή:

- 9 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στην κλάση 25 του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν στην περιγραφή: «Αθλητικά υποδήματα».
- 10 Το επίμαχο σήμα καταχωρίστηκε στις 24 Μαρτίου 2004 με τον αριθμό 2923852.
- 11 Στο πλαίσιο της ασκήσεως αγωγής για παραποίηση/απομίμηση από την Munich ενώπιον του Landgericht Düsseldorf (περιφερειακού πρωτοβάθμιου δικαστηρίου Ντίσελντορφ, Γερμανία) κατά της Deichmann, η τελευταία άσκησε, στις 29 Ιουνίου 2010, ανταγωγή βάσει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 100, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009. Στις 26 Οκτωβρίου 2010, το Landgericht Düsseldorf (περιφερειακό πρωτοβάθμιο δικαστήριο Ντίσελντορφ) αποφάσισε να αναστείλει την εκδίκαση της αγωγής για παραποίηση/απομίμηση δυνάμει του άρθρου 100, παράγραφος 7, του κανονισμού 207/2009 και κάλεσε την Deichmann να υποβάλει στο EUIPO αίτηση εκπτώσεως και ακυρότητας εντός τριμήνου.
- 12 Στις 26 Ιανουαρίου 2011, η αναιρεσείουσα κατέθεσε, ενώπιον του EUIPO, αίτηση για την κήρυξη της εκπτώσεως του δικαιούχου από το δικαίωμά του επί του εν λόγω σήματος επί τη βάση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, για τον λόγο ότι το επίμαχο σήμα δεν είχε αποτελέσει αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως κατά τη διάρκεια της πενταετίας πριν από την ημερομηνία ασκήσεως της ανταγωγής, για τα προϊόντα για τα οποία είχε καταχωρισθεί.

- 13 Με απόφαση της 7ης Αυγούστου 2014, το τμήμα ακυρώσεων του EUIPO δέχθηκε την αίτηση εκπτώσεως, κήρυξε έκπτωτο τον δικαιούχο από το δικαίωμά του επί του επίμαχου σήματος από της 26ης Ιανουαρίου 2011 και καταδίκασε την Munich στα έξοδα της διαδικασίας.
- 14 Στις 10 Σεπτεμβρίου 2014, η Munich άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.
- 15 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων και απέρριψε την αίτηση εκπτώσεως. Επισήμανε, κατ' ουσίαν, ότι τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία αποδείκνυαν τη χρήση του επίμαχου σήματος για τα «αθλητικά υποδήματα» της κλάσεως 25 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, κατά την κρίσιμη περίοδο την οποία όρισε ως αυτήν που αντιστοιχεί στην πενταετία που προηγήθηκε της ημερομηνίας καταθέσεως της ανταγωγής.

Η ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 16 Η αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Φεβρουαρίου 2016.
- 17 Προς στήριξη της προσφυγής της, η αναιρεσείουσα προέβαλε τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορούσε παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 από το τμήμα προσφυγών, λόγω του ότι αυτό, κρίνοντας ότι στερείται σημασίας το ζήτημα εάν το επίμαχο σήμα ήταν εικονιστικό ή σήμα θέσεως, εκτίμησε εσφαλμένως το αντικείμενο του σήματος. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορούσε παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, και του άρθρου 15, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, κατά το μέρος που το τμήμα προσφυγών, προκειμένου να διαπιστώσει αν το επίμαχο σήμα είχε χρησιμοποιηθεί με την καταχωρισμένη μορφή του ή με μορφή που δεν μετέβαλε τον διακριτικό χαρακτήρα του, αρκέστηκε να συγκρίνει απλώς ένα τμήμα του, ήτοι δύο διασταυρούμενες ρίγες, τιθέμενες στα αθλητικά υποδήματα τα οποία διατίθενται στην αγορά από την παρεμβαίνουσα κατά τους ισχυρισμούς της. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η αναιρεσείουσα ισχυρίστηκε ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 51, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 στηριζόμενο σε μοντέλα υποδημάτων των οποίων τη διάθεση στην αγορά δεν είχε αποδείξει η παρεμβαίνουσα.
- 18 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τους τρεις αυτούς λόγους ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, την προσφυγή στο σύνολό της.
- 19 Ως προς τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 33 και 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα «σήματα θέσεως» ομοιάζουν με τις κατηγορίες των εικονιστικών και τρισδιάστατων σημάτων, καθόσον αποσκοπούν στην εφαρμογή εικονιστικών ή τρισδιάστατων στοιχείων στην επιφάνεια προϊόντος. Έκρινε επίσης ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι, κατά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα ενός σήματος, δεν έχει σημασία ο χαρακτηρισμός ενός «σήματος θέσεως» ως εικονιστικού ή τρισδιάστατου σήματος ή ως ειδικής κατηγορίας σημάτων. Επιπλέον, η νομολογία αναγνωρίζει τη δυνατότητα τα εικονιστικά σήματα να είναι πράγματι σήματα «θέσεως».
- 20 Κατά το Γενικό Δικαστήριο, από το γεγονός και μόνον ότι είχε επιλεγεί το τετραγωνίδιο «εικονιστικό σήμα» κατά την καταχώριση του επίμαχου σήματος δεν μπορεί να συναχθεί ότι αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί, ταυτοχρόνως, ως σήμα «θέσεως». Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ήταν σκόπιμο, ιδίως, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η γραφική παράσταση του σήματος προσδιόριζε σαφώς, με συνεχόμενες γραμμές, το στοιχείο για το οποίο ζητείται η προστασία και, με διακεκομμένες γραμμές, το περίγραμμα των επίμαχων

προϊόντων επί των οποίων αυτό είχε τεθεί. Το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι το επίμαχο σήμα, μολονότι θεωρείται ότι εμπίπτει στο είδος των «σημάτων θέσεως», εντούτοις εξακολουθεί να αποτελεί και εικονιστικό σήμα.

- 21 Στη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ήταν σε θέση να συναγάγει ευθέως από τη γραφική παράσταση του επίμαχου σήματος ότι η ζητούμενη προστασία αφορούσε μόνον έναν σταυρό, που αποτελείτο από δύο μαύρες τεμνόμενες γραμμές, απεικονιζόμενες με συνεχόμενη χάραξη. Αντιθέτως, έκρινε ότι οι «διακεκομμένες» γραμμές, που ορίζουν το περίγραμμα του αθλητικού υποδήματος και των κορδονιών του, έπρεπε να θεωρηθεί ότι καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό της ακριβούς θέσεως του εν λόγω σταυρού, στον βαθμό που οι διακεκομμένες γραμμές χρησιμοποιούνται συνήθως υπ' αυτήν ακριβώς την έννοια σε παρεμφερείς καταστάσεις.
- 22 Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εντεύθεν, στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς απεφάνθη ότι, «στον βαθμό που το σήμα [προσδιοριζόταν] από τη γραφική παράσταση, το ζήτημα [εάν επρόκειτο] για σήμα θέσεως ή για εικονιστικό σήμα [δεν ήταν] κρίσιμο».
- 23 Όσον αφορά τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς είχε κρίνει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων επαρκούσαν για να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος.

Τα αιτήματα των διαδίκων

- 24 Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση·
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ή, άλλως, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και
 - να καταδικάσει το αναιρεσίβλητο και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτόδικης όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 25 Η Munich και το EUIPO ζητούν αντιστοίχως από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 26 Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο αναιρέσεως, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009. Προς στήριξη αυτού του λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα θεωρεί, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο, αφού έκρινε ως μη κρίσιμο το ζήτημα αν το επίμαχο σήμα ήταν σήμα θέσεως ή εικονιστικό σήμα, παρέβλεψε τη σημασία και τις έννομες συνέπειες του προσδιορισμού του είδους του συγκεκριμένου σήματος. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ορθά το αντικείμενο του επίμαχου σήματος, αλλά εξέλαβε και εξέτασε το σήμα αυτό ως σήμα θέσεως κατά την εκτίμηση της ουσιαστικής χρήσεώς του. Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο κακώς δέχθηκε ότι η Munich είχε επιτύχει να αποδείξει την ουσιαστική χρήση του σήματός της μέσω της πωλήσεως υποδημάτων που έφεραν στο πλάι δυο διασταυρούμενες ρίγες.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 27 Με τον μοναδικό λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται, κατ' αρχάς, ότι το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έσφαλε κρίνοντας ότι «στον βαθμό που το σήμα προσδιοριζόταν από τη γραφική παράσταση, το ζήτημα εάν επρόκειτο για σήμα θέσεως ή για εικονιστικό σήμα δεν ήταν κρίσιμο».
- 28 Τονίζει, συναφώς, ότι είναι σημαντικό, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν το επίμαχο σήμα είχε αποτελέσει ή όχι αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως, να εξακριβωθεί εάν έχει καταχωριστεί ως σήμα θέσεως ή ως εικονιστικό σήμα.
- 29 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι οι νόμιμες προϋποθέσεις, το αντικείμενο και το πεδίο προστασίας των εμπορικών σημάτων διαφέρουν στην πράξη αναλόγως του είδους του σήματος. Εάν το επίμαχο σήμα ήθελε θεωρηθεί εικονιστικό, το αντικείμενό του συνίσταται στη γραφική παράσταση όπως αυτή έχει καταχωριστεί, ήτοι στη στιλιζαρισμένη εικόνα ενός υποδήματος με κορδόνια, με αόρατο πέλμα και δυο διασταυρούμενες ρίγες στο πλάι. Εάν, αντιθέτως, το επίμαχο σήμα ήθελε θεωρηθεί σήμα θέσεως, το αντικείμενό του συνίσταται σε δυο διασταυρούμενες ρίγες που πρέπει να τίθενται σε συγκεκριμένο σημείο του προϊόντος.
- 30 Η αναιρεσείουσα βάλλει επίσης κατά της σκέψεως 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η νομολογία αναγνωρίζει τη δυνατότητα των εικονιστικών σημάτων να είναι πράγματι σήματα «θέσεως». Υποστηρίζει ότι η ερμηνεία αυτή αντιβαίνει στο άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του εκτελεστικού κανονισμού 2017/1431, σύμφωνα με το οποίο τα σήματα θέσεως συνιστούν ειδική κατηγορία σημάτων, διαφορετική από την κατηγορία των εικονιστικών σημάτων. Υποστηρίζει επίσης ότι η νομολογία την οποία παραθέτει το Γενικό Δικαστήριο, και ιδίως η απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Απριλίου 2013, Colloseum Holding (C-12/12, EU:C:2013:253), και η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2010, Rosenruist κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση δύο καμπυλών πάνω σε τσέπη) (T-388/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:410), δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω, δεδομένου ότι η καταχώριση του επίμαχου σήματος στην παρούσα υπόθεση, το οποίο δηλώθηκε ως «εικονιστικό», δεν περιείχε ούτε περιγραφή του εν λόγω σήματος βάσει της οποίας θα μπορούσε να θεωρηθεί ως σήμα θέσεως ούτε δήλωση παραιτήσεως.
- 31 Εν συνεχεία, η αναιρεσείουσα θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο αντιφάσκει αποφαινόμενο, αφενός, ότι το ζήτημα αν επρόκειτο για σήμα θέσεως ή για εικονιστικό σήμα δεν ήταν κρίσιμο και εξετάζοντας, αφετέρου, στις σκέψεις 26, 28, 35, 40, 49 και 65 επ. της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το επίμαχο σήμα ως σήμα θέσεως.
- 32 Η αναιρεσείουσα θεωρεί ότι είναι, εν πάση περιπτώσει, εσφαλμένο να εκληφθεί το επίμαχο σήμα ως σήμα θέσεως, ενώ έχει δηλωθεί στο έντυπο της αιτήσεως και έχει καταχωριστεί ως εικονιστικό σήμα. Συνεπώς, κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά τον προσδιορισμό του αντικειμένου του επίμαχου σήματος, πράγμα που το οδήγησε να εκλάβει και να εξετάσει το σήμα αυτό ως σήμα θέσεως κατά την εκτίμηση της ουσιαστικής του χρήσεως.
- 33 Πρώτον, και εν αντιθέσει προς την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία δεν εγείρεται αξίωση προστασίας του ακριβούς περιγράμματος του υποδήματος ως σήματος, δεδομένου ότι αυτό εικονίζεται με διακεκομμένες γραμμές, το γεγονός και μόνο μιας διακεκομμένης γραμμής ή ασυνεχούς γραμμής δεν αποδεικνύει, ελλείψει άλλων κριτηρίων βάσει των οποίων να συνάγεται το συμπέρασμα ότι πρόκειται για σήμα θέσεως, ότι σε σχέση με τα στοιχεία που εμφανίζονται υπό τη μορφή αυτή έχει προηγηθεί παραίτηση. Ελλείψει δηλώσεως παραιτήσεως ή ελλείψει περιγραφής, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι γραμμές αυτές αποτελούν μέρος του επίμαχου σήματος.
- 34 Δεύτερον, δεν υπάρχει νομική διάταξη σύμφωνα με την οποία η απλή χρήση διακεκομμένων γραμμών για την απεικόνιση ενός σήματος συνεπάγεται τον χαρακτηρισμό του ως σήματος θέσεως.

- 35 Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε εσφαλμένως ότι το επίμαχο σήμα έπρεπε να θεωρηθεί ως σήμα θέσεως, δεδομένου ότι η Munich είχε διεκδικήσει την αρχαιότητα, βάσει ενός ισπανικού εμπορικού σήματος που καταχωρίστηκε το 1992, του οποίου η γραφική παράσταση ήταν πανομοιότυπη με το επίμαχο σήμα και η οποία περιείχε περιγραφή που διευκρίνιζε ότι το σήμα συνίστατο στην απεικόνιση ενός σταυρού στο πλαϊνό μέρος ενός αθλητικού υποδήματος.
- 36 Τέλος, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, εξετάζοντας μόνον κατά πόσον οι διασταυρούμενες ρίγες είχαν ή μη επακριβώς προσδιορισμένη θέση επί των αθλητικών υποδημάτων που πωλούντο από την Munich, χωρίς να συγκρίνει τα σημεία που αυτή χρησιμοποιούσε με το εμπορικό σήμα όπως αυτό είχε καταχωριστεί. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κρίνοντας ότι η Munich είχε αποδείξει την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος μέσω της πωλήσεως υποδημάτων που έφεραν στο πλάι δυο διασταυρούμενες ρίγες.
- 37 Το EUIPO υποστηρίζει ότι ο λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος.
- 38 Η Munich, που υποστηρίζει, κυρίως, ότι ο λόγος αυτός είναι απαράδεκτος, θεωρεί ότι είναι εν πάση περιπτώσει αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 39 Όσον αφορά, προκαταρκτικώς, την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Munich, υποστηρίζοντας ότι συνιστά εκτίμηση περί τα πράγματα η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ως προς τα συστατικά στοιχεία του επίμαχου σήματος, ήτοι ότι αυτό συνίστατο μόνο σε έναν μαύρο σταυρό και όχι σε ένα φόντο από διακεκομμένες γραμμές, από την αίτηση αναιρέσεως προκύπτει ότι η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, επειδή έκρινε ότι δεν είχε σημασία στην παρούσα υπόθεση αν το επίμαχο σήμα ήταν σήμα θέσεως ή εικονιστικό σήμα. Δεδομένου ότι η ένσταση απαραδέκτου δεν αφορά τη βαλλόμενη στο πλαίσιο αυτού του λόγου αναιρέσεως εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει να απορριφθεί.
- 40 Όσον αφορά την ουσία του λόγου αναιρέσεως, πρέπει κατ' αρχάς να επισημανθεί ότι, κατά την κρίσιμη εν προκειμένω ημερομηνία, η εφαρμοστέα νομοθεσία δεν όριζε τα «σήματα θέσεως», οπότε το Γενικό Δικαστήριο δεν ήταν υποχρεωμένο να θεωρήσει ότι ο χαρακτηρισμός του επίμαχου σήματος ως εικονιστικού σήματος ή σήματος θέσεως ήταν σημαντική.
- 41 Εν συνεχεία, πρέπει να σημειωθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε αντίφαση όταν, αφενός, έκρινε ότι δεν είχε σημασία αν το επίμαχο σήμα έπρεπε να εκληφθεί ως σήμα θέσεως ή ως εικονιστικό σήμα και, αφετέρου, εξέτασε το σήμα αυτό ως σήμα θέσεως. Πράγματι, από τη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το επίμαχο σήμα, μολονότι θεωρείται ότι εμπίπτει στο είδος των σημάτων θέσεως, εντούτοις εξακολουθεί να αποτελεί και εικονιστικό σήμα. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο ουσιαστικά βασίστηκε στη γραφική παράσταση του επίμαχου σήματος, ανεξάρτητα από τον χαρακτηρισμό του, με σκοπό να εκτιμήσει αν υπήρξε ή όχι ουσιαστική χρήση του, όταν επισήμανε, στις σκέψεις 40 και 42 έως 44 της εν λόγω αποφάσεως, ότι η ζητηθείσα προστασία αφορούσε μόνον έναν σταυρό, που αποτελείτο από δύο μαύρες τεμνόμενες γραμμές, απεικονιζόμενες με συνεχόμενη χάραξη και ότι οι διακεκομμένες γραμμές, που όριζαν το περίγραμμα του αθλητικού υποδήματος και των κορδονιών του, έπρεπε να θεωρηθεί ότι καθιστούν απλώς δυνατό τον ευχερέστερο προσδιορισμό της ακριβούς θέσεως του σχεδίου στην πλαϊνή πλευρά του υποδήματος.
- 42 Στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς υπενθυμίζει ότι τα «σήματα θέσεως» ομοιάζουν με τις κατηγορίες των εικονιστικών και των τρισδιάστατων σημάτων, καθόσον αποσκοπούν στην αποτύπωση εικονιστικών ή τρισδιάστατων στοιχείων στην επιφάνεια

προϊόντος και ότι ο χαρακτηρισμός ενός «σήματος θέσεως» ως εικονιστικού ή τρισδιάστατου σήματος ή ως ειδικής κατηγορίας σημάτων στερείται σημασίας στο πλαίσιο της εκτίμησης του διακριτικού του χαρακτήρα [απόφαση της 15ης Ιουνίου 2010, X Technology Swiss κατά ΓΕΕΑ (Χρωματισμός σε πορτοκαλί της μύτης κάλτσας), T-547/08, EU:T:2010:235].

- 43 Ο εν λόγω χαρακτηρισμός είναι επίσης άνευ σημασίας για την εκτίμηση, όπως εν προκειμένω, της ουσιαστικής χρήσεως ενός τέτοιου σήματος. Πράγματι, το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι οι ισχύουσες απαιτήσεις όσον αφορά τη διαπίστωση της ουσιαστικής χρήσεως ενός σήματος είναι ανάλογες προς εκείνες σχετικά με την απόκτηση, από ένα σημείο, διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως ενόψει της καταχωρίσεώς του (πρβλ. απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Société des produits Nestlé κατά Mondelez UK Holdings & Services, C-84/17 P, C-85/17 P και C-95/17 P, EU:C:2018:596, σκέψη 70 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 44 Επιπλέον, όσον αφορά τον καθορισμό του αντικειμένου του επίμαχου σήματος, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η γραφική παράσταση ενός σήματος πρέπει να είναι σαφής, ακριβής, αφεαυτής πλήρης, ευχερώς προσιτή, αντιληπτή, διαρκής και αντικειμενική (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, σκέψη 55).
- 45 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι για την απεικόνιση του επίμαχου σήματος είχαν χρησιμοποιηθεί δύο τύποι σχεδίων, ήτοι ασυνεχείς ή «διακεκομμένες» γραμμές, που αντιπροσωπεύουν την εμφάνιση του προϊόντος που καλύπτεται από το σήμα αυτό, και δύο συνεχόμενες πλήρεις γραμμές, που παριστούν έναν τιθέμενο σταυρό. Εντεύθεν συνήγαγε, στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι «διακεκομμένες» γραμμές, που ορίζουν το περίγραμμα του υποδήματος και των κορδονιών του, έπρεπε να νοηθούν ότι καθιστούν δυνατό τον ακριβή προσδιορισμό της θέσεως του σταυρού, δεδομένου ότι αυτές οι ασυνεχείς γραμμές χρησιμοποιούνται συνήθως για να καταδείξουν, με ακρίβεια, τη θέση ενός σημείου στο προϊόν για το οποίο έχει καταχωρισθεί το ίδιο αυτό σημείο, χωρίς εντούτοις το περίγραμμα του εν λόγω προϊόντος να καλύπτεται από το σήμα.
- 46 Αυτή η εκτίμηση περί τα πράγματα, η οποία δεν υπόκειται στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου, ενισχύει την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι μπορούσε να συναχθεί ευθέως από τη γραφική παράσταση του επίμαχου σήματος, και δη με επαρκή ακρίβεια, ότι η ζητούμενη προστασία αφορούσε μόνον έναν σταυρό, που αποτελείτο από δύο μαύρες τεμνόμενες γραμμές, απεικονιζόμενες με συνεχόμενη χάραξη.
- 47 Αντιθέτως προς την επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας, το γεγονός ότι το επίμαχο σήμα καταχωρίστηκε ως εικονιστικό σήμα δεν έχει σημασία εν προκειμένω για τον καθορισμό της εκτάσεως της αιτήσεως προστασίας. Πράγματι, κατά την εκτίμηση των χαρακτηριστικών ενός σημείου, μπορούν να ληφθούν υπόψη, πέραν της απεικονίσεως και των περιγραφών που τυχόν υποβλήθηκαν κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως, και άλλα στοιχεία χρήσιμα για τον προσήκοντα προσδιορισμό των βασικών χαρακτηριστικών γνωρισμάτων του σημείου (πρβλ. απόφαση της 6ης Μαρτίου 2014, Pi-Design κ.λπ. κατά Yoshida Metal Industry, C-337/12, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:129, σκέψη 54).
- 48 Όσον αφορά το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι, εάν ένα σήμα το οποίο περιέχει ασυνεχείς ή διακεκομμένες γραμμές δεν περιγράφεται ως σήμα θέσεως ή εάν οι ασυνεχείς ή διακεκομμένες γραμμές δεν αποτελούν το αντικείμενο ρητής δηλώσεως παραιτήσεως, θα πρέπει να συνάγεται εντεύθεν ότι οι γραμμές αυτές αποτελούν μέρος του σήματος, αρκεί η διαπίστωση ότι ο αιτούμενος την προστασία του σήματος είναι ελεύθερος να προσδιορίσει το εύρος της ζητούμενης προστασίας με την προσθήκη περιγραφής του αντικειμένου του καταχωριζόμενου σήματος.
- 49 Μολονότι, όπως επισημαίνει η αναιρεσείουσα, η χρήση ασυνεχών γραμμών κατά την καταχώριση σήματος συνοδεύεται συχνά από περιγραφή ή δήλωση παραιτήσεως προκειμένου να περιοριστεί το εύρος της ζητούμενης προστασίας, εντούτοις ούτε η εφαρμοστέα *ratione temporis* νομοθεσία ούτε η νομολογία απαιτούν την κατάθεση τέτοιων δηλώσεων. Στον βαθμό που η αναιρεσείουσα προβάλλει,

περαιτέρω, ότι οι κατευθυντήριες οδηγίες του EUIPO απαιτούν να περιγράφεται ρητώς ένα σήμα θέσεως καθ' εαυτόν, επιβάλλεται η επισήμανση ότι δεν πρόκειται για νομικές πράξεις με δεσμευτική ισχύ ως προς την ερμηνεία των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2012, *Leno Merken*, C-149/11, EU:C:2012:816, σκέψη 48).

- 50 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, μετά από λεπτομερή εξέταση στις σκέψεις 64 έως 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι διαφορές μεταξύ του επίμαχου σήματος και των παραλλαγών που χρησιμοποιήθηκαν στα αθλητικά υποδήματα που διατέθηκαν στο εμπόριο από τη Munich ήσαν αμελητέες, γεγονός που επέτρεψε στην τελευταία να δικαιολογήσει την «ουσιαστική χρήση» του επίμαχου σήματος.
- 51 Επομένως, ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως που προέβαλε η αναιρεσείουσα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος και, ως εκ τούτου, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 52 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων. Το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, ορίζει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 53 Δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του EUIPO και της Munich.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει την Deichmann SE στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)